

послушашъ ли ти мене юначе, имамъ пѣщо да ти кажѣ, и никому не смѣхъ да ся повѣрѣхъ, освѣтъ на тебе.

Драгомиръ. Хайди за Бога кажи ми, ако има и въ васъ милость и искренность. Желалъ бихъ да познамъ отровата, съ която би мѣ напоили, само да падна въ рѣцетѣ ви.

Теоханъ. Съслушай мѣ Драгомире по напредъ, чи тогасъ нѣкъ ще съдишъ: нашия царь иска съ васъ да са съедини и братски да раздѣли сичко каквото има. Тебе е избралъ да му бъдешъ първий царскій свѣтникъ. Ти да наръждашъ и заповѣдашъ въ държавата му.

Драгомиръ. О, хо, вашія царь е многомилостивъ.

Теоханъ. Дай си рѣката и съжзтъ е готовъ.

Драгомиръ. Мѣдро захвана, а лудо свърши. Излъганъ си Теохане, излъганъ. Драгомиръ не е още подлудѣлъ, чи да стане предателъ.

Теоханъ. Никой не мисли на лѣжа. Нѣ само търсимъ добръ пріятелъ, а давамъ колкото пріемемъ.

Драгомиръ. Мислишъ ли, че ще ся намѣри нѣкой, който да ти повѣрва на думитѣ?

Теоханъ. Послушай мѣ юначе, азъ съмъ по старъ отъ тебе. Въ свѣта тѣй не ся живѣе. Който иска да му са слави имѣто, и да живѣе спокойно, той трѣба добръ да си отвори очигѣ. Моя царь, тебъ уважава по-вѣче отъ другитѣ, и желае твоего пріятелство. Ако обичашъ, можешъ да бъдешъ првъ въ дворѣтъ му.

Драгомиръ. (сърдито) Млъквай! Неговори понататѣкъ, защото вѣрвай ми ако свършишъ, каквото си захваналъ, нѣма да са върнешъ на задъ, нѣ ще ти откъсна главата като на едно пиле.

Теоханъ. (оплашено) Не ти говорихъ съ лошево намѣреніе, за да тѣ увредѣ, нѣ съ искрено сърдце. (на старца) Отъ тогосъ нѣма да са осолнишъ Теохане.

Драгомиръ. Искашъ да ми почернишъ имѣто и честѣта, нѣ не си сполучилъ на правія издайникъ. Благодари на Божествата, за дето си дошълъ тукъ, като единъ